

Vršovický Zpravodaj

Informace (nejen) pro členy vršovické odborové organizace.

Květen 2015 (č.5)

Číslo bylo umístěno na web dne 1.6.2015 v 15.00 hod

Vršovická organizace:

ZO OSŽ Praha Vršovice, Ukrajinská 304, 101 04, Praha 10

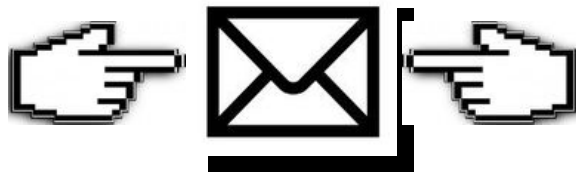
Webové stránky: <http://www.zovrsovice.estranky.cz/>

Závodní výbor: <http://www.railian.com/Vrsovice/Texty/Zv.html>

Email pro komunikaci se Závodním výborem:

zovrsovice@seznam.cz

lze psát přímo z webového Zpravodaje klepnutím myší na tuto obálku:

Příhláška do vršovické organizace:

<http://railian.com/Vrsovice/Soubory/prihlaska.doc>

pro zaměstnance SŽDC navíc:

Žádost ke strhávání příspěvků ze mzdy:

<http://railian.com/Vrsovice/Soubory/prispevky.pdf>

Zpravodaj:

Redakce, kontakt: zpravodaj@railian.com

Archiv vydaných čísel: http://www.railian.com/Zpravodaj_archiv.html

Frekventované zkratky: <http://www.railian.com/Vrsovice/Texty/zkratky.html>

Webové stránky odborů:

OSŽ - ústředí: <http://www.osz.org/>

některých dalších organizací OSŽ: <http://www.railian.com/odkazy/zoosz.html>

odborů působících na železnici: <http://www.railian.com/odkazy/odbory.html>

Slovo na začátek

Zdravím čtenáře,

Tak co Vás čeká v květnovém souhrnu informací?

Opustili jsme preventivně (ač zaheslované a velmi redukované) výpisy ze zápisů jednání se zaměstnavatelem, protože se liší výklad toho, kolik toho lze zveřejnit a tímto chceme předejít různým nepříjemnostem.

Tak tedy, co v tomto čísle naleznete: Pepa Hahn hezky zpracoval výlet na rozhlednu Špulka; ze schůze klubu důchodců podala report Vlasta Sulcová. Tradičně si můžete z pozvánek, přehledů a plakátů vybrat akci, která by se Vám mohla líbit a které byste se mohli zúčastnit. Pavel Čermoch tradičně doporučuje beletrii (a filmy), já Vám představím knihu 1000 lokomotiv. Převzali jsme dva články z médií o vstupu polského polostátního (přesněji jednotřetinového - jednu třetinu akcií drží polský stát) Carga na české koleje skrze koupi firmy AWT. Cestovatelskou přílohu se spoustou fotografií obstaral Jaroslav Kučera, který vyrazil až k Vesuvu. A nakonec samozřejmě přejeme k narozeninám.

Mějte se, Pavel Dvořák, redaktor

Termíny schůzí ZV OSŽ Praha Vršovice

Archiv schůzí závodního výboru a konferencí za roky 2013 a 2014:

[2013](#) [2014](#)

http://www.railian.com/Zpravodaj_2013/zv.html

http://www.railian.com/Zpravodaj_2014/zv.html

Termíny v roce 2015:

Termíny v roce 2014: vždy od 8.00 hod, vždy druhý čtvrtek v měsíci, nebude-li stanoveno jinak

Datum:	Poznámka:
9.1.2015 (pátek)	Smíchov
12.-13.2.2015 (čtvrtek, pátek)	výjezdni Železná Ruda
12.3.2015	Vršovice
9.4.2015	Smíchov
14.5.2015	Vršovice
11.6.2015	Smíchov
10.9.2015	Vršovice
8.10.2015	Smíchov
12.11.2015	Vršovice
10.12.2015	Smíchov

Jednání se zástupci zaměstnavatele

 Správa železniční dopravní cesty				
OŘ Praha				
Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Minulé setkání	Aktuální termín	Příští setkání
Ing. Vondrák Zdeněk (ředitel OŘ) Mgr. Chládek Tomáš (náměstek ředitele pro provoz)	Dvořák Pavel Sekyra Lukáš	29.4.2015	27.5.2015	24.6.2015
PO Praha hlavní nádraží				
Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Minulé setkání	Aktuální termín	Příští setkání
Cibulka František (přednosta PO)	Čermoch Pavel Forman Štěpán	1.4.2015	6.5.2015	3.6.2015
PO Praha Libeň				
Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Minulé setkání	Aktuální termín	Příští setkání
Ing. Tuma Vladimír, MBA (přednosta PO)	Sekyra Lukáš	30.4.2015	26.5.2015	25.6.2015
PO Benešov u Prahy				
Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Minulé setkání	Aktuální termín	Příští setkání
Ing. Blecha Jan (přednosta PO)	Kubart Ondřej	8.4.2015	6.5.2015	3.6.2015

ČESKÉ DRÁHY, a. s.

ZAP Praha

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Minulé setkání	Aktuální termín	Příští setkání
Ing. Goliáš Jakub (manažer - zástupce ředitele) Duroň Tomáš (vedoucí přidělu služby) <i>případně další</i>	Charvátová Anna Dvorská Věra	22.4.2015	13.5.2015	9.6.2015

DKV Praha

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Minulé setkání	Aktuální termín	Příští setkání
Ing. Kupec Miroslav (Vrchní přednosta DKV Praha)	Marie Stichová	neúčastnili jsme se	neúčastníme se	?

PJ Praha

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Proběhlo setkání	Aktuální termín	Příští setkání
Ing. Krátký Miloš (ředitel OJ PJ Praha) Ing. Kašpar Martin (vedoucí specializovaného střediska)	Kácovský Ladislav Skrečka Petr	16.4.2015	28.5.2015	25.6.2015

Co je nového v klubu důchodců?

13.5. Výlet na rozhlednu Špulka :

Návštěva ptačí stezky a rozhledny Špulka

Ve středu 13. května 2015 vyrazil klub důchodců ZO OSZ Praha-vršovice na svojí další akci, tentokrát zaměřil na Benešovsko, cílem bylo navštívit nově postavenou rozhlednu zvanou „Špulka“ a poté se přesunout do Kácovského pivovaru, kde byl výlet ukončen.

Cestu jsme začali v rychliku směr Benešov u Prahy v 8:33 z hlavního pražského nádraží. Počasí nám přálo, výhled na celý den byl příznivý a i teplota se držela kolem 18°C. V Benešově, odkud nám jel v 10:10 autobus směr Divišov, jsme měli přibližně hodinu času, kterou jsme využili

dokoupením a doplněním zásob na cestu.

Po desáté jsme pěkně zaplnili autobusový spoj a za 25,- Kč na osobu vyjeli směr rozhledna. Naše výstupní zastávka se jmenovala „Divišov, Lbosín, rozc. 0,5km“: Po dvaceti minutách jsme stanuli na rozcestí před obcí Lbosín a z dálky nás vítala špička rozhledny. Prošli jsme obcí, kde vládnul klid a pohoda dopoledního pracovního dne, lež marně by jste tu hledali hospodu či alespoň konzum. Do obce z kopečka v obci

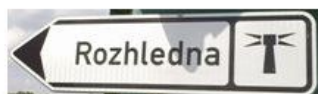

odbočit nahoru do kopečka vlevo. Zde začíná „ptačí stezka“, která nás dovede

nenáročným terénem až k samotné rozhledně. Cestou mineme různá ptačí zastavení s hádankou, kterýpak ptaček se tu nalézá. (za všechny jmenuji sýkorku, červanku...). Za obcí končí asfalt a začíná polní cestička do kopečka, po levé straně se pasou koně, napravo se rozprostírá výhled na krajinu.

Kvásaák, kvásaák, žába na prameni se tu znenadání zjeví, voda židná...jen ta žába.

Další zastavení je asi v půli cesty - informační panely, které připravili děti z okolních MŠ a ZŠ. Jedná se o údaje o kraji a přírodě zde. Materiály jsou obměňovány. A to již míříme k odpočinkovému altánku, který hrdá místní vodník u svého rybníčku. V altánku nás čeká hra „Špulko nezlob se“ a můžete si i zarybařit. Na kraji lesa stojí pár hříbků-
skřítků a o kus dál muchomůrka. Na rozcestí se dáme prudce vpravo do posledního kopce pod rozhlednou. Rozhledna samotná se nachází na zalesněném kopci

skřítků a o kus dál muchomůrka. Na rozcestí se dáme prudce vpravo do posledního kopce pod rozhlednou. Rozhledna samotná se nachází na zalesněném kopci

Jménem Březňák. Jelikož je rozhledna ve tvaru

špulky od niti, dostala (podle ní i své jméno „špulka“). Otevřena byla teprve nedávno 14. 6. 2014. U rozhledny je

otevřen stánek s oběsterstvením a suvenyry, který využíváme a míříme po 150 schodech vzhůru nahoru. Nahoře je poněkud větrno, ale i nádherný rozhled do okolí. Na stavbě rozhledny se podíleli okolní obce, které jsou dole u paty rozhledny uvedeny i s popisky a různými sponzoři. Po

pokoukání a oběsterstvení děláme společnou fotku a pomalou chůzí míříme stejnou cestou zpět na autobus, který nás zaveze do Českého Šternberka, odkud budeme dále pokračovat do pivovaru Kácov. Bus

Jede na čas a využíváme i oběsterstvací pauzu v Divišově a pak už vzhůru do Kácova....

Sepsal a všem účastníkům děkuje:
JOSEF HAHN, ZO OSŽ žst.Praha-Vršovice

...od rozhledny pak výlet pokračoval do Českého Šternberka (fotografie od Vlasty Šulcové)

19.5. Schůze klubu :

Letos, již páté setkání důchodců proběhlo dne 19.5.2015 opět na Žižkově v restauraci „U Kozla“.

Sešlo se nás tentokrát docela hodně. Probírali jsme náš výlet a prožité zážitky na rozhlednu Špulka, který se konal 13.5.2015 za účasti 19-ti členů.

Pan Hahn nám dodatečně vytiskl letáček s povídáním a fotografiemi o výletu na rozhlednu, čímž nás všechny moc potěšil, a tímto mu dodatečně děkujeme.

Poté jsme si upřesnili organizaci a zejména odjezd vlaku a autobusu na týdenní pobyt v Líchovech, kam se také těšíme. Doufáme jen, aby nám vyšlo i pěkné počasí, ne jako vloni, kdy nám celý pobyt propršel.

Po diskuzi k zájezdu nám pan Šilhavý zahrál na harmoniku, tak jsme si také zazpívali. Příští schůze se bude konat 16.6.2015, kde si upřesníme plán výletu do Liberce.

text a fotografie Vlasta Šulcová

Plán akcí klubu důchodců ZO Praha-Vršovice do konce roku 2015

TENTO PLÁN JE INFORMATIVNÍ - změny vyhrazeny

- 24. červen - Liberec a jeho nejen kolejové provozy - Z Rychnova busem po trase bývalé tramvaje do Jablonce, odtud zvláštní tramvajovou soupravou po úzkorozchodné meziměstské trati do Liberce - prohlídka vozovny - odvoz do Hanychova - projížďka poslední lanovkou ČD na Ještěd, včetně prohlídky zázemí.
- 4. července Parním vláčkem do Posázaví (Praha-Braník - Sázava-Černé Budy)

17. - 25. srpen - zájezd na UKRAJINU - bližší podmínky budou upřesněny.
10. září - Návštěva DP Ústí nad Labem + jízda a prohlídka zázemí lanové dráhy na Větruši, pěší vycházka na hrad Střekov.
8. říjen - Česká Třebová - návštěva seřadovacího nádraží
4. listopadu - Návštěva trolejbusové vozovny DP Pardubice (dopravní prostředky na které si ještě pamatujete)
6. prosinec - Mikulášská jízda Prahou parním vláčkem s muzikou a čertem. Odjezd z Braníka bude ještě upřesněn. Po ukončení jízdy posezení s harmonikou v restauraci na nádraží Praha-Braník.

Na všechny akce jsou zvaní samozřejmě i ostatní členové ZO Praha-Vršovice a jejich rodinní příslušníci.
Je však NUTNÉ se telefonicky přihlásit na tel. 732 827 385 (i SMSkou) p. Polák.

Akce pro členy ZO

Předběžný plán akcí na rok 2015: změny vyhrazeny

- červen Ohře - voda - 3 dny
- červen Uhelné Safari
- září Fotbalový turnaj v Záběhlicích - Astra
- září Bobová dráha v Kutné Hoře
- září Výlet na kolech - Jižní Morava
- říjen Přechod Krkonoš
- říjen Bowlingový turnaj
- listopad Výlet na jižní Moravu - vinný sklípek
- listopad Motokáry

9.-11.června - Ohře

má na starost: Štěpán Forman, tel.: 608 712 268, mail: formanstepan@seznam.cz

SŽDC OŘ Praha, ČD ZAP Praha, ČD DKV Praha a ČD CARGO

ve spolupráci s

ZO Praha Vršovice
pořádají

ve dnech 9.-11. června 2015

Vodácký výlet na kanoích po Ohři Loket - Pernštejn

Program:

9. – Společný odjezd z Prahy hlavního nádraží v 7.30 hod do Chodova – přestup v Chodově v 11.03 hod na Os 27124, příjezd do Lokte je 11.15 hod.
Nalodění a dojezd na nocoviště v Karlových Varech (vodácká ubytovna).

10. – Pokračujeme na Špici, kde se i přespí.

11. – Poslední poklidná etapa na Pernštejn.

Cena zahrnuje 2 ubytování a půjčení výbavy na kánoie
(nezapomeňte na spacáky!)

- nedotovaná cena výletu je 1200,- Kč
- zaměstnanci SŽDC zaplatí 200,- Kč a jejich rodinní příslušníci zaplatí 600,- Kč
- zaměstnanci ČD, ČD CARGO a jejich rodinní příslušníci zaplatí 400,-Kč

Je stanovena záloha 200 Kč pro všechny !!!! účastníky zájezdu

Maximální počet osob je 14.

Přihlášky prosím posílejte po dvojicích (obsazenost kánoí)

Závazné přihlášky do 16. května - Štěpán Forman – formanstepan@seznam.cz
nebo tel. 608712268

26.června - **TEP**faktor

má na starost: Štěpán Forman, tel.: 608 712 268, mail: FormanStepan@seznam.cz

ZO OSŽ Praha Masarykovo n. & ZO OSŽ Praha Vršovice

společně s ČD a.s. ZAP Praha a SŽDC s.o. OŘ Praha,
PO Praha Hlavní n. a PO Praha Libeň

Vás zvou na akci

Čeká Vás spousta zajímavých úkolů, kde v týmu dvou až pěti osob zdoláváte pestrou variaci překážek na fyziku, logiku, šikovnost a trpělivost. Prověříme Vaši vytrvalost, souhru v týmu, odvahu, odhodlání a zápal pro hru. V TEPfaktoru platí doslova: Jeden za všechny, všichni za jednoho!

Kdy: 26. června 2015 od 14hod. (akce trvá cca 3 hodiny)

Kde: Chotilsko, okr. Příbram

Příspěvek: 150Kč za osobu (zbytek hrazen ze SF/FKSP)

Doprava: individuální nebo společný odjezd autobusem ze zastávky Na Knížecí (Praha 5) v 10,55hod.

Bližší informace a přihlášky:

Petr Nepil: tel. 721 029 257, E-mail: nepil@seznam.cz

Štěpán Forman: tel. 608 712 268,

E-mail: FormanStepan@seznam.cz

Info o místě akce je též na <http://www.tepfaktor.cz>

Akce trvalé :

Kultura

lístky na divadelní představení

Informace: pan Čermoch
drážní tel. 281 55

mobil: 737 332 290, 774 199 272

mail: pavel.cermoch@centrum.cz

zájemcům je každý měsíc zasílána nabídka divadelních představení na osobní e-mail

Botanická zahrada v Praze Troji

VSTUPENKA do BOTANICKÉ ZAHRADY v Troji

ZO OSŽ Praha -Vršovice nabízí k zapůjčení pro své členy vstupenku (permanentku) do Botanické zahrady v Praze - Troji.

**POUZE PRO AKTIVNÍ ČLENY ZO OSŽ
Praha-Vršovice.**

Max. 4 osoby!

Doba půjčení max. 3 dny (1.den -vyzvednu, 2.den -jdu, 3.den -odevzdám) -

dostane se alespoň na další. 😊

Vstupenka je k vyzvednutí proti podpisu:

1) v mezinárodní pokladně Praha-Smíchov denně v době od 6:30 - 11:30, 12:30 - 17:30, 18:30 - 23:00.

Mezinárodní pokladna: 972 226 144

2) osobní pokladna Praha-Vršovice denně v době od 6:00 - 11:30, 12:30 - 23:00.

Osobní pokladna Vršovice: 972 228 144

Příp. p.Hahn: 606 655 831

VSTUPENKA do ZOO Praha

ZO OSŽ Praha -Vršovice nabízí k zapůjčení vstupenku (permanentku) do ZOO Praha

Cena půjčoveného:

- Člen ZO OSŽ Praha -Vršovice - **50,-Kč** za vypůjčení
- Nečlen - **150,-Kč** za vypůjčení

Max. 4 osoby!

Doba půjčení max. 3 dny (1.den -vyzvednu, 2.den -jdu, 3.den -odevzdám) -

dostane se alespoň na další. 😊

Vstupenka je k vyzvednutí po uhrazení příslušné částky:

- 1) v mezinárodní pokladně Praha-Smíchov denně v době od 6:30 - 11:30, 12:30 - 17:30, 18:30 - 23:00.

Mezinárodní pokladna: 972 226 144

- 2) osobní pokladna Praha-Vršovice denně v době od 6:00 - 11:30, 12:30 - 23:00.

Osobní pokladna Vršovice: 972 228 144

Příp. p.Hahn: 606 655 831

Pojištění škody způsobené zaměstnavateli

ZO Praha Vršovice platí za všechny své členy v plné výši pojištění za škody způsobené zaměstnavateli při výkonu zaměstnání.

Informace k pojistkám: pan Hahn Josef
mobil: 606 655 831
email: hahn@kcod.cd.cz

Plavání

VSTUPENKY do PLAVECKÉHO STADIONU v PODOLÍ

(na 1,5 hodiny)

POUZE PRO AKTIVNÍ ČLENY
ZO OSŽ Praha-Vršovice

max. 2 ks vstupenek do PODOLÍ
v každém čtvrtletí.

za **50,-** /vstupenku.

Vstupenky jsou k vyzvednutí po zaplacení
v mezinárodní pokladně Praha-Smíchov denně
v době od 6:30-11:30, 12:30-17:30, 18:30-23:00.
Mezinárodní pokladna: 972 226 144

příp.info - p. Hahn: 606 655 831.

ZO OSŽ Praha-Vršovice

nabízí aktivním členům
ZO OSŽ Praha-Vršovice

Vstupenku na 100 minut
do AQUAPARKU BARRANDOV

max.odběr - 2 ks vstupenek do AUQAPARKU
BARRANDOV v každém čtvrtletí/na člena.
(odběr je možný vždy v aktuálním čtvrtletí)

Cena jedné vstupenky je **75,- Kč**

Vstupenky jsou k vyzvednutí proti podpisu a uhrazení
příslušné částky (**přiměřený obnos!**) v mezinárodní
pokladně Praha-Smíchov denně v době od 6:30 - 11:30,
12:30 - 17:30, 18:30 - 23:00.

Mezinárodní pokladna: 972 226 144

případné info a podmínky na tel.
606 655 831 (p.Hahn)

JEDNORAZOVÝ VOLNÝ VSTUP
100 MINUT / UBRÁZENO FAKTURA
v období od 1.8.2024
CLOUTIER POKADNA - TEL. 972 226 144

Další informace :

beletrie, filmy

Trocha kultury na prázdniny

Blíží se doba dovolených a trochu více času na přečtení nějaké knihy. Opět si dovoluji vám dát pár tipů nejen na knihu, ale i film a seriál. Samozřejmě, že vše co vám zde nabízím, jsem také přečetl a skouknul.

Kdo má rád český humor, určitě nepohrdne knihami Evžena Bočka **Poslední aristokratka** (také jako audiokniha) a **Aristokratka ve varu**. Děj nás zavede na navracené šlechtické sídlo rodu Kostků z Kostky. Poslední hrabě Kostka po emigraci v USA si přiváží americkou manželku a dceru, která nás dějem plným humorných situací provází.

Švédský autor Anders de la Motte napsal zajímavou trilogii. Knihy **Game**, **Buzz** a **Bubble** jsou plné akce a napětí. Jak byste se zachovali vy, kdyby vedle vás ve vlaku zůstal na sedačce zapomenutý mobil, na něm by svítila SMS určená právě jen pro vás a vyzývající k malé rošťárně? Hrdina této trilogie bohužel neodolal....

Michael Crichton je znám především svou knihou Jurský park. Jedna z posledních jeho knih – **Mikro** nás naopak zavede do mikrosvěta. Rozvíjí zde příběh studentů, kteří bojují o život s nebezpečím, o kterém neměli dosud ani tušení.

Spisovatele Kena Folletta zná díky jeho bestselleru Píliře země asi každý čtenář. Pokračováním této veleúspěšné knihy je román **Na věky věků**, který nás zavede opět do města Kingsbridge, zhruba 200 let po ději první části trilogie. Skvěle napsaná knížka nás provede první polovinou 14. století, kdy Evropou hýbou války a morové rány.

Prvotina americké spisovatelky Karin Slaughter **Zběsilost**, patří ke knihám, které přečtete jedním dechem. Hrdinkou je soudní lékařka Sára, která najde na wc v restauraci mrtvou brutálně zavražděnou nevidomou dívku. Další vraždy na sebe nenechají dlouho čekat a všechny mají něco společného právě s ní.

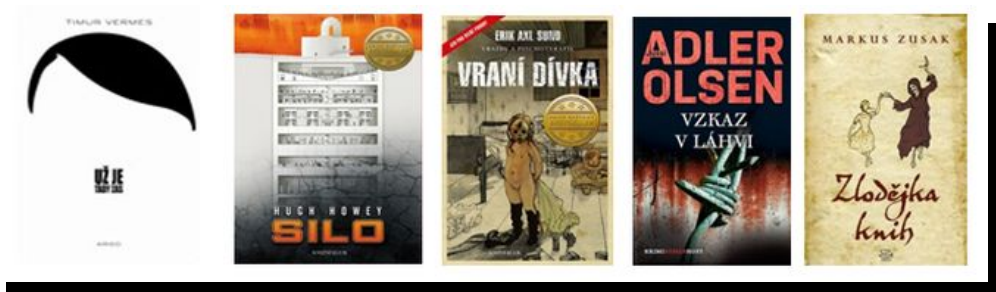
Německý spisovatel Timur Vermes napsal podařenou fikci **Už je zase tady**, ve které rozehrává možnost přenesení Adolfa Hitlera z totálně rozbitého Berlína roku 1945 do současnosti. Popisují se zde problémy Evropské Unie, které velmi dobře známe i my Češi. Přečtením knihy si uvědomíte, co především trápí obyčejné Němce. Například hned na začátku románu se Hitler probouzí na louce někde na předměstí Berlína a kolem sebe vidí spousty Turků a myslí si, že v závěru války přišli Německu na pomoc a tak zvrátili průběh války ve vítězství Velkoněmecké říše. Za několik dní, kdy se začíná v současném Německu trochu orientovat, zjistí, že Turci Německu na pomoc nepřišli...

Jeden z největších trháků loňského roku, kniha spisovatele Hughy Howeye **Silo**, je napínavý postapokalyptický sc-fi thriller. V ohromném podzemním sílu jsou lidé nuceni přežít pro budoucnost lidstva. To se ale všem nelíbí a čas od času přicházejí revoluce, které narušují křehkou rovnováhu společnosti. A co se vlastně děje na povrchu Země?

Švédská autorská dvojice píšící pod pseudonymem Erik Axl Sund napsala dost drsný psychotriller **Vraní dívka**. Kniha pojednává o psychice zabijáků, jejich obětech, o problémech přistěhovalců a dětských vojáků.

Kniha dánského spisovatele Jussi Adler-Olsena **Vzkaz v lahvi** je kriminálkou jak má být. Rozhodně si ji neplést se stejnojmennou romantickou knihou a filmem. Kniha vypráví o nejen jednom starém vzkazu v lahvi, kde je čitelné akorát jedno slovo psané krví – POMOC, ale také o náboženských sektách a jejich přístupu k pozemské morálce.

Poslední knihou je geniální kniha mladého australského spisovatele Markuse Zusaka **Zlodějka knih**. Děj se odehrává v době druhé světové války v Německu a vypravěčem není nikdo jiný než Smrt. Kniha je příběhem malé dívky a rozhodně stojí za přečtení.

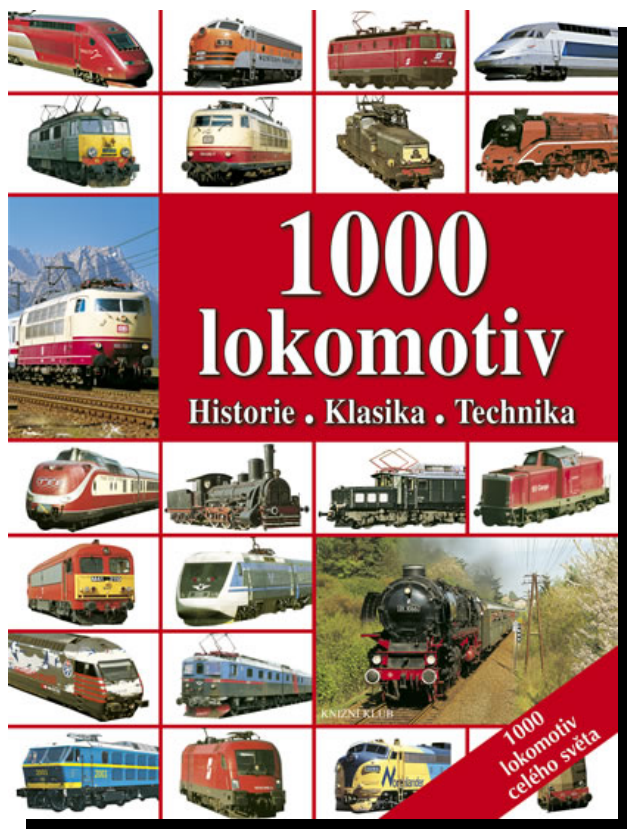
Dál vás pozvu na krátkou procházku filmy, které vtrhly do našich kin roku 2010. Tak dlouho od uvedení se dají najít bez problémů na internetu. Chci spíše upozornit na méně známá díla, která stojí za zhlédnutí.

Prvním filmem jsou **Čtyři lvi**. Tato britská komedie je o muslimských teroristech. Dnes už by si ji nikdo nedovolil takto natočit. Dělá si srandu právě z toho, co se stalo za několik let poté skutečností – útok na maratonský běh. **Na hraně temnoty** je vcelku povedený thriller s Melem Gibsonem, který hledá co je za vraždou jeho dcery. Romantický film **Ondine** je trochu jiný. Je to zdánlivě pohádkový příběh, za kterým je ovšem drama. Příběh začíná, když irský rybář vytáhne z moře ve své síti krásnou a živou dívku. Animovaný film **Planeta 51** je naprosto odpočinkový film, při kterém se ale zasmějete i vy. Je o maličké planetě někde ve vesmíru, na které přistanou astronauti made in USA. Drama s Leonardem DiCapriem **Prokletý ostrov** se odehrává na začátku padesátých let na ostrově, kde je umístěna psychiatrická léčebna pro zvlášť nebezpečné šílence. Jedná se o skvělý film, který vás zaujme do poslední minuty. Naopak nenáročný film s Bruceem Willisem, **Red** je akční komedií o stárnoucích agentech, která se dá zhlédnout. Komedie **Scott Pilgrim proti zbytku světa** je teenegrovska bláznivá komedie o tom jak ulovit lásku s modrými vlasy. Posledním filmem je válečné drama **Smrt čeká všude**. Válka v Iráku nebyla rozhodně pro americké vojáky procházkou růžovým sadem. Zvlášť ne pro ty, kteří každý den museli zneškodňovat nástražné bomby. No a někdy příště si dáme filmy s datem 2011.

A seriál na prázdniny. Určitě **House of Cards**. Naprosto unikátní seriál z prostředí americké vysoké politiky vám napoví, co dělat, když nově zvolený prezident, který by si bez vašich zkušeností, známostí a hlavně peněz ani neškrtnul, se po volbách na vás normálně vykašle. Místo slibovaného postu ministra zahraničí jste pořád jen senátor. Ovšem to si Francis Underwood, kterého naprosto skvěle hraje Kevin Spacey, nemůže nechat líbit.

doporučuje Pavel Čermoch

1000 lokomotiv

Tento nádherný svazek od německých autorů Klause Eckerta a Torstena Berndta dokumentuje více než 1 000 barevných vyobrazení lokomotiv ze všech zemí světa. U každé lokomotivy jsou představeny nejdůležitější aspekty její historie a účelu použití, stejně jako její zvláštnosti. Díky podrobným údajům o roku výroby, uspořádání, výkonu, délce přes nárazníky, služební hmotnosti a počtu vyrobených kusů je tato kniha obsažnou referenční příručkou s bezkonkurenční informační hodnotou. Kniha vyšla poprvé v Německu v roce 2004, česká verze o dva roky později v nakladatelství Euromedia Group, k.s.

...ukázky z knihy: ...z kapitoly: Německo-elektrické lokomotivy

Tato kniha je rozdělena do kapitol podle zemí a kromě obrázků a popisů lokomotiv, obsahuje i stručný článek vztahující se k železnici konkrétní země.

U Velké Británie je článek "Příliš mnoho dobrého", který popisuje nešťastný krok britské vlády předat železniční infrastrukturu zcela bez regulace soukromému vlastníkovi.

citují:

Poznatek, že soukromé podnikání je hospodárnější nežli státní, už dávno zobecněl. Otec tržního hospodářství Adam Smith to sice přesvědčivě dokázal, přesto však bylo nejdřív zapotřebí nákladných experimentů, než tuto realitu uznali všichni politikové a úředníci. Ovšem také s privatizací to lze přehnat. Výmluvné svědectví o tom přináší britská reforma železnic.

Po rozbití churavé British Rail a po předání dopravních služeb do soukromých rukou, stát do těchto rukou odevzdal také odpovědnost za infrastrukturu. Tím začal britský železniční systém upadat. Soukromí podnikatelé investovali jenom do nejnужnějších opatření na údržbu a do rozšiřování tratí. Pokud provoz běžel alespoň trochu, neprojevíli špetku zájmu o to, aby kolejové dráhy v zemi modernizovali. K tomu ještě jako odpovědné za podzemní a povrchové stavby, traťovou a bezpečnostní techniku označili (zaměstnali) spoustu dalších, také soukromých podniků, které už systém železnic nepokládaly za celek, nýbrž jenom za malé políčko svého působení. To mělo za následek drastický úpadek dodržování přesnosti vlaků. Došlo také k několika nehodám, jejichž příčiny jednoznačně tkvěly v nedobrému stavu tratí. Když k tomu posléze soukromý provozovatel Railtrack zbankrotoval, když se ještě předtím postaral svými znamenitými dividendami o tučné titulky v novinách, vláda labouristů zasáhla a železniční síť znovu zestátnila.

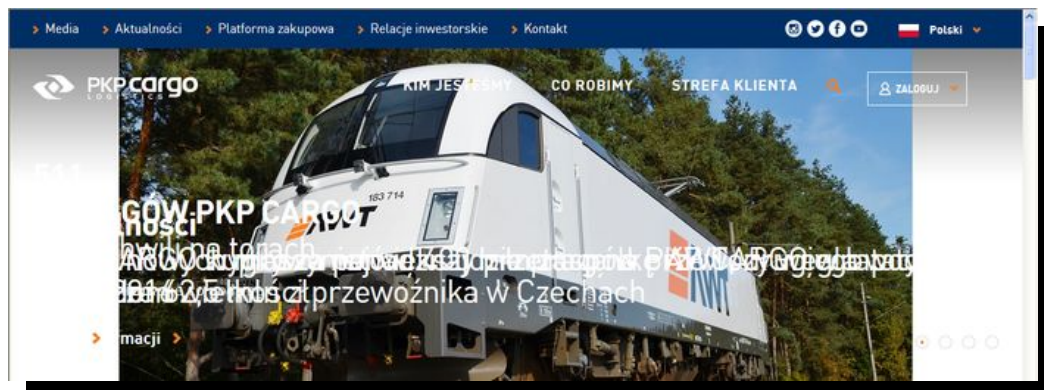
Nový provozovatel (Network Rail od r.2002) je také sice organizován podle soukromého práva, podléhá však přímo vládě. To upevňuje zásady železniční a dopravní politiky, nikoliv zájmy akcionářů na valné hromadě. Práce na tratích se mají znovu konat pod přímou režii společnosti, která vlastní infrastrukturu.

...tolik úryvek z knihy

sestavil Pavel Dvořák

Expanze PKP Cargo přes firmu AWT do České republiky

Pro Bakalu kšeft za tři miliardy, pro české uhlí a horníky hrozba

Nedávno ohlášený výhodný obchod českého uhlobarona Zdeňka Bakaly přidělal vrásky českým úřadům. Prodej jeho dopravní firmy AWT polské skupině PKP Cargo za tři miliardy korun se totiž stal - jak zjistilo Právo - bezpečnostní hrozbou, o které jednaly vládní špičky spolu se zástupci tajných služeb na březnové schůzi Bezpečnostní rady státu.

Důvod toho, proč stát musí řešit delikátní situaci, je přitom jednoduchý: s prodejem Bakalovy firmy druhé největší polské přepravní společnosti na ni mají přejít i vlečky spojující ostravské doly OKD, jejichž uhlí miliardářova firma AWT přepravuje.

Jde zhruba o 130 kilometrů tratí spojujících doly na Ostravsku. A české úřady se obávají, že kvůli ostré konkurenci může nový polský majitel přemrštěnou cenou za jejich použití značně znevýhodnit české uhlí. Nejčernější scénář je pak útlum těžby a tisíce lidí v regionu bez práce.

„V každém případě je to riziková transakce vzhledem k tomu, že to může v případě určitého nepřátelského chování toho nabývajícího subjektu zkomplikovat fungování dolů,“ řekl Právu vysoký vládní představitel, který si ale vzhledem k delikátnosti situace nepřál být jmenován. Připomněl, že jde o obchod české soukromé firmy, do kterého vláda může jen velmi těžko vstupovat.

„Z pohledu dalšího rozvoje OKD je to těžko pochopitelný krok, že takováto klíčová infrastruktura se prodává,“ uvedl s tím, že takový krok může nasvědčovat úmyslu Bakaly z ostravského uhelného byznysu vycouvat.

Podle něj sice zatím nejsou signály o tom, že by se polská strana chtěla chovat „nepřátelsky“, nicméně vyloučit to nelze. Vzhledem k tomu, že polský stát má ve firmě PKP Cargo podíl, pak by bylo nejspíš na místě jednání mezi zástupci obou zemí.

Politici nyní spoléhají na to, že by celou transakci mohl zastavit český antimonopolní úřad, bez jehož souhlasu nemůže být dokončena. Výsledek rozhodování českého Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) je zatím nejistý, souhlas už ale vydaly antimonopolní úřady v Polsku, Německu a na Slovensku.

„V případě souhlasu antimonopolních úřadů daných zemí nám nezbude jiná možnost než jít cestou změny zákona o drahách, která by umožnila vstup na vlečky třetí straně,“ sdělil Právu jiný zdroj obeznámený se situací. Připustil ale, že cesta zákona je zdlouhavá a může trvat až rok.

Evropská legislativa prý něco takového umožňuje, aniž by to bylo považováno za zásah do podnikání. Navíc podle zdroje lze očekávat, že majitelé vlečkových tratí budou po české straně požadovat dotace přiměřené těm, které nyní poskytuje českým drahám.

„Situace je stejně vážná, jako kdyby došlo třeba k uzavření dolu Paskov,“ přiblížil situaci Právu zdroj z civilní kontrarozvědky a dodal: „Nelze vyloučit, že Poláci budou chtít při přepravě zvýhodnit polské uhlí.“

Možné problémy nechtěl na dotaz Práva komentovat generální ředitel ČD Cargo Ivan Bednárik, podle kterého má soukromá společnost právo rozhodovat o tom, za kolik peněz poskytne přístupové cesty. A náležitě toho využívá.

Podle něj Bakalova firma AWT vypověděla společnosti ČD Cargo smlouvy na vlečky už před rokem a půl a společnost se tomu již musela přizpůsobit. Hůř jsou na tom podniky v tamních průmyslových zónách, které jsou na přepravě svého zboží na vlečkách AWT závislé.

Dosavadní praxi přiblížil generální ředitel tak, že ČD Cargo dopravující náklad pro různé podniky končí na státních pozemcích, kde odevzdá naložené vozy firmě AWT. Ta zajišťuje přepravu dál na základě smluv s jednotlivými podniky. „Oni mi teoreticky umožňují vstup na infrastrukturu, ale za poplatek, jehož výše je diskutabilní,“ dodal Bednárik.

Podle něj státu platí za jeden vlakokilometr průměrně 39 korun, zatímco soukromé firmě podle ceníku na jejích internetových stránkách to je 1202 korun. „Jen doufám, že nám to neudělá problémy,“ omezil se na strohé konstatování předseda hornických odborů OKD Jaromír Pytlík.

Poláci naopak hýří optimismem. „Je to historický okamžik pro PKP Cargo i pro celou skupinu PKP a zároveň jedna z největších transakcí koupě zahraniční společnosti polskou firmou za několik posledních let,“ nechal se v médiích slyšet předseda představenstva PKP Cargo Adam Purwin.

Podle něj díky převzetí AWT skokově vzroste podíl firmy na českém trhu a významně se posílí i strategická pozice PKP Cargo ve střední Evropě.

článek převzatý z Novinky.cz je ze 3.května 2015, od autorek Nadi Adamičkové, Marie Königové (deník Právo)

celý článek na webu:

www.novinky.cz: Pro Bakalu kšeft za tři miliardy, pro české uhlí a horníky hrozba (<http://www.novinky.cz/ekonomika/368531-pro-bakalu-kseft-za-tri-miliardy-pro-ceske-uhli-a-horniky-hrozba.html>);

PKP Cargo dokončil akvizici Bakalova železničního přepravce AWT za tři miliardy korun

Polská dopravní společnost PKP Cargo ve čtvrtek (28.5.2015) dokončila akvizici většinového podílu v českém železničním přepravci AWT. Stane se tak na našem trhu železniční nákladní dopravy druhým nejvýznamnějším hráčem. Za 80procentní balík akcií polský dopravce zaplatí 103 milionů eur (v přepočtu 2,8 miliardy korun).

Prodávajícím majoritního podílu byl Zdeněk Bakala (pozn. podnikatel Zdeněk Bakala vlastní společnost Economia, která vydává Hospodářské noviny) a jeho rodinný trust. Zbýlých dvačet procent v AWT si ponechává podnikatel René Holeček, dřívější majitel společnosti Cechofracht, kterou AWT dříve pohltila.

Záměrem polského přepravce je expandovat podél středoevropských tranzitních koridorů směrem na jih. "Investice do AWT je průlomem v naší strategii mezinárodní expanze. Česká republika je branou na jih Evropy. Díky akvizici společnosti AWT budeme moci ještě lépe využít strategického umístění Polska, zejména Slezska, k rozvoji nových tras v baltsko-jaderském koridoru ze Severního moře," říká Adam Purwin, předseda představenstva PKP Cargo.

Společnost AWT se prezentuje jako nejvýznamnější soukromý poskytovatel služeb nákladní železniční dopravy v Evropě. Konkuruje totiž zpravidla hráčům ovládaným přímo či nepřímo jednotlivými evropskými státy. Společnost provozuje více než 160 lokomotiv a přes 5000 vagonů.

Kromě toho již vlastní i několik železničních vleček, terminály pro překládku zboží z železnice na silnici a provozuje i logistické služby. Stavební část firmy se věnuje rekultivaci a likvidaci ekologických zátěží. Tržby celé společnosti v roce 2013 dosáhly 7,3 miliardy korun.

PKP Cargo je s více než 56procentním tržním podílem dominantním železničním přepravcem v Polsku. Akcie společnosti se obchodují na varšavské burze a z jedné třetiny je drží polský stát. Mezi další významné akcionáře patří penzijní fondy Ing OFE (10,6 procenta) Aviva OFE (5,2 procenta) a americká banka Morgan Stanley (5,3 procenta).

Společnost, jejíž vozový park čítá přes dva tisíce lokomotiv a přes 60 tisíc vagonů, v loňském roce utržila 4,8 miliardy PLN (32 miliard korun), z čehož jí na čistém zisku zbylo 61,3 milionu PLN (404 milionů korun). Ke konci letošního března zaměstnávala přes 22 tisíc lidí.

článek převzatý z byznys.ihned.cz je z 28.května 2015, od autora Václava Trejbalu (zkráceno) (deník Hospodářské noviny)

celý článek na webu:

[byznys.ihned.cz: PKP Cargo dokončil akvizici Bakalova železničního přepravce AWT za tři miliardy korun](http://byznys.ihned.cz/c1-64082500-pkp-cargo-dokoncil-akvizici-bakalova-zeleznicniho-prepravce-awt-za-tri-miliardy-korun)

([http://byznys.ihned.cz/c1-64082500-pkp-cargo-dokoncil-akvizici-bakalova-zeleznicniho-prepravce-awt-za-tri-miliardy-korun?](http://byznys.ihned.cz/c1-64082500-pkp-cargo-dokoncil-akvizici-bakalova-zeleznicniho-prepravce-awt-za-tri-miliardy-korun?utm_source=mediafed&utm_medium=rss&utm_campaign=mediafed)

[utm_source=mediafed&utm_medium=rss&utm_campaign=mediafed](http://byznys.ihned.cz/c1-64082500-pkp-cargo-dokoncil-akvizici-bakalova-zeleznicniho-prepravce-awt-za-tri-miliardy-korun?utm_source=mediafed&utm_medium=rss&utm_campaign=mediafed));

články vybral Pavel Dvořák

Vlakem za hranice všedních dnů

Dovolená v Itálii

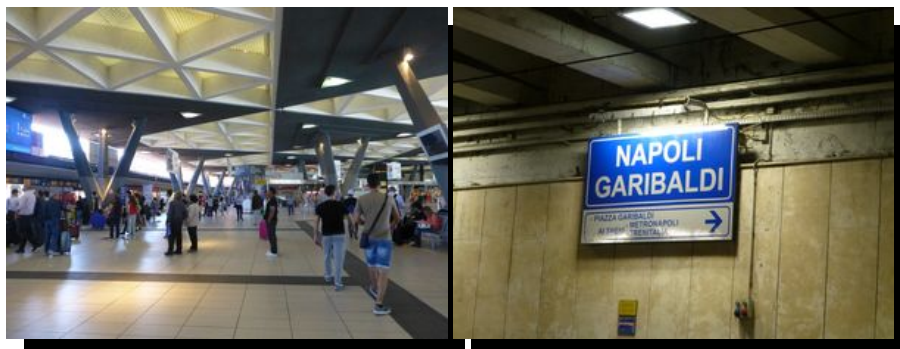
Když jsem počátkem roku začínal přemýšlet, kam se letos vydáme na dovolenou, názor mé hezčí polovičky byl jasný - NIKAM! „Musíme přece šetřit na bydlení...“. Ale to bych nebyl já, abych nějaký způsob nenašel. Jedna z cestovatelek - slečna L. z loňského podzimního výletu mě poprosila, jestli bych vymyslel nějaký plán na Itálii, s tím, že my se k nim připojíme. Přece těch pár dnů v Itálii nevyjde tak draho...

Nenechte se ovšem nadpisem odradit, nečekal nás žádný týden válení se u moře...

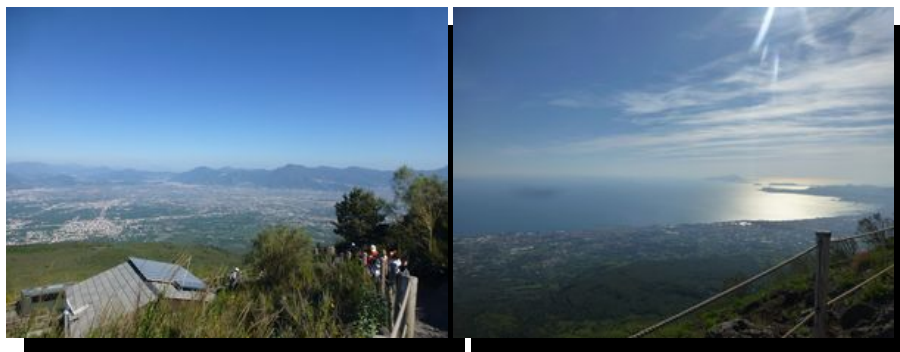
Taková obluda nás dovezla do Říma

Plán byl tedy sepsán, nejprve do Pompejí, pak pár dnů v Římě a nakonec Pisa. Jenže co čert nechtěl, slečna L. byla těhotná, a zdravotní komplikace jí nedovolily odjet (ještě že tak, ale to až na závěr). Jelikož dva týdny před odjezdem se nám tak narychlo nepodařilo nikoho sehnat, vyrazili jsme sami ve dvou. Snad ani nebudu rozepisovat o problémech s vrácením nevyužitých lehátek (byť dle platných předpisů máme nárok na 50% návratek, zatím stále čekám, co mi z OPT Olomouc pošlou – UNIPOK byl neúprosný a při částečné anulaci vyskočil návratek 0,-...), pojďme na cestu samotnou.

Nádraží v Neapoli

Odsud odjíždějí příměstské vlaky do Pompejí i jinam

... než se dostaneme na samý vrchol, ... pohled na Neapolský záliv čeká nás převýšení ještě nějakých 300 metrů...

Odjeli jsme pondělního poledne vlakem railjet do Vídně. Tento spoj zajišťuje rakouský dopravce svojí jednotkou railjet včetně servisu v jídelním voze. Hned na nástupišti jsme naskočili do jídelního vozu, neb čas je neúprosný a přihlásil se hlad. Dali jsme si vydatné jídlo (mimochodem vřele doporučuji kuřecí kostky na kari s jasmínovou rýží 😊), kávu a zákusek a nechali se unášet do dálky. Z Břeclavi do Vídně jsme se docela táhli, takže ve výsledku jsme na příjezdu měli +20 minut... noční vlak dále do Itálie měl odjezd v 19:17, tudíž jsme měli cca dvě hodinky. Vyrazili jsme do již osvědčené řízkárny na adrese Neubaugasse 52, nechali si jídlo zabalit sebou a jeli jsme zpět na hlavní nádraží. Noční vlak byl přistaven záhy, a my se zabydli v lehátkovém kupé. Jak jsem od průvodce zjistil, měl s námi cestovat ještě další dva cestující – jeden přistoupil ještě ve Vídni, a druhý měl přijít ve Villachu (z čehož jsem moc radost neměl, při představě, že nás bude někdo o půlnoci budit...). Náš „spolubydlící“ pochází ze Srbska, do Říma cestuje pravidelně za prací (jakou přesně, to se nám však nepodařilo zjistit ani po několika pivech a sklenkách vína). Zajímavé je, že vlakem ho cesta stojí stejně jako letadlem, ale tím by tam byl za hodinu čistého času... Je mi tedy záhadou, proč raději jede vlakem (na šotouše nevypadal). Jaké však bylo naše překvapení, když další spolucestující zaklepal již kolem desáté hodiny večerní – přivedla ho tam průvodkyně, a oním cestujícím byla mladá slečna. Ubytovala se na horním lehátku a všichni jsme se nechali udrncat ke spokojenému spánku... Jenže všem překvapením ještě nebylo učiněno za dost... O půlnoci mě vzbudilo další klepání na dveře našeho kupé. Po otevření jsem zjistil, že přišel onen čtvrtý cestující, a že slečna je u nás jaksi „navíc“. Ten se tedy zachumlal do své mikiny (deku a polštář mu zabavila slečna) a vyrazili jsme dál do Itálie.

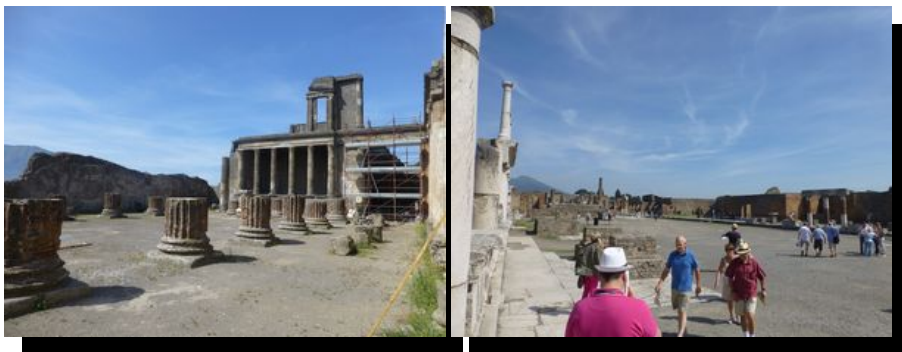
Ráno nás vycházející slunce probudilo poměrně brzy a záhy nám průvodce přinesl snídani – kávu nebo čaj a houstičky s marmeládou a máslem. Po deváté hodině jsme prakticky včas zastavili na hlavním římském nádraží a přesunuli se příměstským vlakem do stanice Roma Ostiense (naš vlak na jih do Neapole totiž nebyl výchozí z Říma, a tak by na nádraží Roma Termini musel vykonat úvrat). Po příjezdu do stanice Napoli Centrale jsme malinko zabloudili, když jsme hledali nástupiště soukromé příměstské trati (stanice je nazvaná Napoli Garibaldi, a ve skutečnosti je to jen kousek po průchodu obchodní pasáží). Zajímavostí je, že celý provoz kolem Neapole je veden po úzkokolejných kolejích, směrem na Pompeje se však běžně jezdí i devadesátikilometrovou rychlostí. Pro vysvětlení: do Pompejí vede i klasická trať provozovaná společností FS (Trenitalia), ale v Pompejích má

zastávku dále od našeho ubytování (naopak blíže k moři).

... Pompeje

...

...

...

Vesuv - odtamtud přišla smrt
- rychlá, ničivá, nemilostivá...

...

Po zakoupení jízdenek na trasu do Pompejí jsme se vydali na nástupiště a zaujali strategické místo co nejbližší koleji - nástupiště bylo hodně plné a tak jsme většinu cesty strávili vestoje v nástupním prostoru. Po příjezdu do staničky Pompei Scavi jsme snadno našli ubytování a hned jsme se vydali opět k nádraží. Kdesi na internetu jsem se dočetl, že na Vesuv jezdí od nádraží autobusy a jízdné je čtyři eura za zpáteční lístek, což mi přišlo docela milé. Na nádraží stál však jen jeden minibus, zato zaměstnanců místní cestovní kanceláře tam bylo hned několik, a sotva nás spatřili, pojali se nabízet své služby - do Pompejí za 24€, na Vesuv za 22€. My se však nedali, a jejich služeb využili jen na Vesuv - v ceně totiž byla jízda nejen busem, ale i terénním nákladním automobilem (samozřejmě upraveným k relativně pohodlnému sezení) s pohonem 4x4. Cesta busem vedla přes celé současné Pompeje, až jsme zajeli do lesa pod Vesuvem, do areálu zabezpečeného vysokým plotem, vrátnicí atd. No, připadal jsem si jak když vjíždím na vojenskou základnu. I další co jsem spatřil - a sice několik těch terénních vozidel v typicky vojenské zelené barvě mě v tom utvrzovalo. Z autobusu jsme museli přestoupit, načež nám ještě stihli vyměnit „jízdenky“ za jiné. Pak už následovala cesta vzhůru, cesta, kdy většinu cestujících velmi brzo přešel veškerý humor a chichot. Jelikož je Vesuv přírodní rezervací, moc kvalitní cesta nahoru nevede 😊 ale ke cti řidiče musím dodat, že zvládl cestou i vykřičovat s dolů jedoucimi osobními auty (kde se tam vzaly nevím, když je tam všude zákaz vjezdu, ale jak říkají Italové sami o sobě - oni musí autem dojet prostě všude). Pod vrcholem jsme opět byli vysazeni, opět nám byly vyměněny „jízdenky“ a po vyslechnutí nezbytných instrukcí (jakože sraz je v tolik a tolik, jinak ujedou a už v ten den nikdo nepříjede) jsme se

pěšmo vydali dále vzhůru k vrcholů. Dlužno dodat, že i přes teploty dolé v Pompejích kolem 27 stupňů jsme nahoře docela „vymrzli“ – přece jen Vesuv má výšku téměř 1400 metrů nad hladinou moře, a to už je znát, nahoře tedy trochu foukalo. Cesta za ty výhledy na Pompeje, Neapol a její záliv však stála. Lehce jsme se občerstvili, zakoupili suvenýry a vydali se zpět, jelikož odjezd našeho posledního terénního vozu se blížil. Po nezbytném přestupu do busu (tentokrát již bez další výměny jízenek) jsme dorazili zpět k vlakovému nádraží. Hned vedle nádraží v sousedící restauraci jsme povečeřeli (k našemu překvapení byla restaurace prakticky prázdná) a vydali se k apartmánu. Unaveni jsme velmi brzo usnuli a těšili se na další den – na návštěvu Pompejí.

Ráno jsme brzy posnídali vydatné občerstvení, které sice nebylo formou švédských stolů, ale servírovala ho obsluha přímo na stůl. Na nádraží soukromé trati jsme využili služby úschovny a jali se prozkoumat antické Pompeje. Tentokrát jsme služeb místní cestovní kanceláře nevyužili, jelikož jsme věděli, že samotné vstupné je takřka poloviční, než nám nabízeli na nádraží. Ano, neměli jsme v ceně průvodce a sluchátka s anglickým výkladem, ale i to má své výhody – za jedno nás nikdo nehonil, za druhé z té angličtiny bychom stejně nic moc neměli. Samotné Pompeje nebudu moc popisovat, jistě každý toto město zná, kdo ne, může najít mnoho a mnoho informací na internetu. Ale co musím říci, v ruinách tohoto kdysi jistě nádherného antického města jsme strávili tři hodiny, a to jsme ani neviděli všechno - poměrně rozsáhlá část Pompejí je zavřená – dokud město „spalo“ pod vrstvami popela a nánosů, paradoxně mu nic nehrozilo. Jenže v posledních letech na zbytky budov neblaze působí vlivy počasí, déšť a vítr dělá své, a některé budovy dnes drží jen díky mohutným hydraulickým podpěrám. Jak jsme se dočetli u vchodu, na rekonstrukci by Italové potřebovali přes tři sta milionů dolarů...

...ještě Pompeje

Příměstský vlak z Neapole

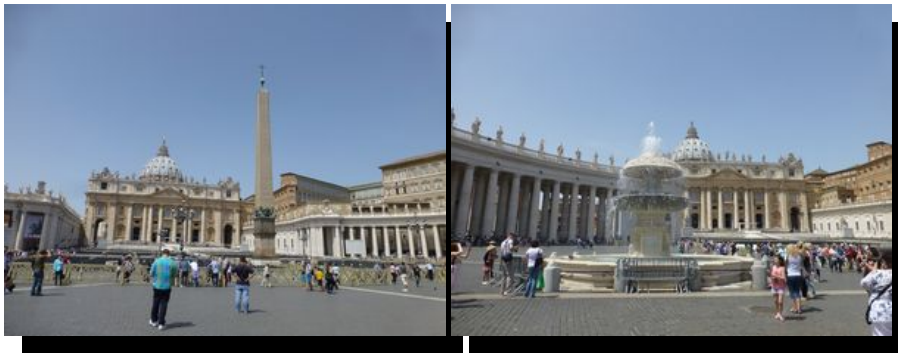
Italská chloubka

- jeden z flotily rychlovlaků
- Frecciarossa

Vlak Intercity z Neapole do Říma

Po nezbytném zastavení v kavárně na cappuccino a zmrzlinu jsme se odebrali pomalu zpět k vlakovému nádraží – po obědě v té samé restauraci jako předešlého večera nás již čekala cesta do Říma. V Neapoli jsme vyfotili nějaké ty vlaky a rychlovlaky a zanedlouho přijel náš vlak Intercity směřující do Říma. Cesta ubíhala svižně, běžně se rychlost pohybovala mezi 160-180 km/h a po půl šesté večer jsme zastavili opět ve stanici Roma Termini. Čekala nás cesta do našeho dalšího dočasného „azylu“ – museli jsme využít obou v tuto chvíli provozovaných linek metra a ještě poměrně daleko autobusem (i když daleko to bylo spíš subjektivně, většinu času jsme prostáli na semaforech a v zácpách). V našem ubytování nás již čekal typický Ital – Giuseppe, který nás provedl bytem, doporučil, co všechno bychom měli stihnout a zase odjel. Pro vysvětlení: v Římě jsme měli pronajatý klasický soukromý byt, bylo to v době objednání cenově velice dostupné. Toho večera jsme jen v nejbližším obchůdku nakoupili nezbytnosti na snídani, vedle pizzu a po večěři šli spát.

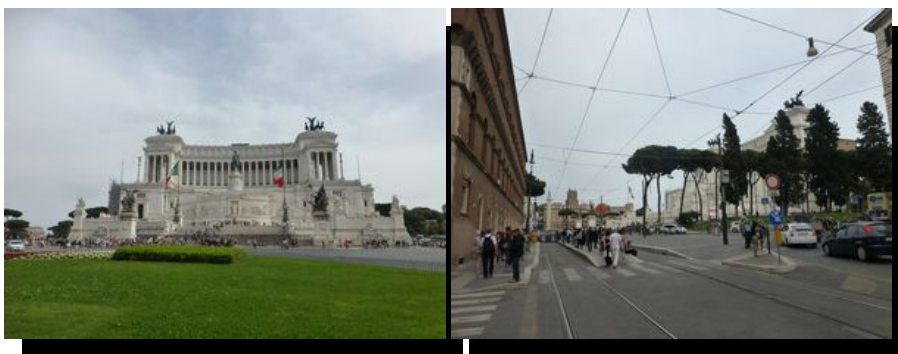
Svatopetrské náměstí ve Vatikánu ...

Pohled od Andělského hradu ke Svatopetrskému náměstí

Andělský hrad

Čtvrtečního rána nás čekal nejprve Vatikán, avšak fronty na vstup do místních muzeí nás odradily od čekání a okolí svatopetrského náměstí jsme prozkoumali jen zvenčí. Pak jsme se vydali kolem Andělského hradu dále do města k fontáně Di Trevi (tam jsem se těšil nejvíc, kvůli známému filmu Andělé a Démoni v čele s Tomem Hanksem), jaké však bylo naše zklamání – fontána prochází rozsáhlými restaurátorskými pracemi, je tedy celá vypuštěná, nad hlavami dělníků jen vede plechový můstek, ze kterého se dá blíže dostat k monumentálnímu sousoší. I když všudypřítomné cedule žádají návštěvníky, aby do fontány neházeli mince, ti však na to nedbají a celá fontána je stále plná mincí (pověst praví, že kdo do fontány vhodí minci pravou rukou přes levé rameno, jistě se sem ještě vrátí). Nuže, my se tam budeme muset vrátit až bude oprava dokončená, abychom tam minci mohli vhodit bez porušení zákazů (fontána se pak pravidelně vybírá a všechny peníze se věnují na pomoc potřebným). Od fontány jsme došli na další známé místo – Benátské náměstí (Piazza Venezia), které dnes plní (dle mého bohužel) i velkou dopravní funkci (především pak silniční dopravu). Jak je možno vidět na fotkách, je tady i konečná linky tramvaje, obrát se provádí tak, že přes kolejový kříž tramvaj přejede na kolej v opačném směru. Na tomtéž náměstí rovněž stojí známý dům, z jehož balkonu hovořil a hrál za druhé světové války sám Mussolini. Ještě jsme kolem monumentálního Pantheonu prošli na opět krásné náměstí Piazza Navona, a pak již opět kombinací metra a autobusu zpět do „našeho“ bytečku.

Benátské náměstí v Římě

Tramvajová konečná

Nezbytná soustava výhybek

V Římě narazíte na antické památky náhodně na každém kroku

Pantheon

Piazza Navona

V pátek jsme se s Římem měli rozloučit, a proto si ráno přišla slečna pro klíče od ubytování a jak nám sdělila, místní dopravní podnik se rozhodl v ten den stávkovat. Po nezbytné prohlídce kompletnosti bytu jsme se tedy vydali na cestu do centra, naštěstí pro nás busy jezdily a tak jsme se dostali alespoň ke stanici metra Piramide. To však opravdu zcela zastavilo provoz, a tak jsme popošli pár set metrů na vlak do stanice Roma Ostiense. Přesunuli jsme se do stanice Roma Termini, kde jsme opět využili služeb úschovny zavazadel. Jaké však bylo další nemilé překvapení – dopoledne do Říma dojevy všechny možné noční vlaky, a tak se v úschovně vytvořila nepěkně dlouhá fronta, k níž zrovna nepřispěly poněkud tvrdé podmínky pro uschování zavazadel – stejné jako při odbavení na letišti, takže než všechna zavazadla projela rentgenem, drahnou chvíli to trvalo. Pak nás již čekala cesta pěšmo ke Koloseu, jelikož na městskou dopravu v ten den nebylo dobré spoléhat. Za slabou půl hodinku, po projití velmi příjemným (a Římány vyhledávaným) parkem jsme v dále spatřili část Kolosea. Při procházení uličkami jsme ještě strávili chvíli u kávy a výborného dortu v kavárničce Café Café, doporučuje ji i turistický knižní průvodce Marco Polo. Tato kavárna sestává prakticky jen z jedné podlouhlé místnosti, s velmi domácí atmosférou, avšak poskytuje na Řím neobvykle klidné místo k načerpání dalších sil.

U Kolosea nás však čekalo další nemilé překvapení – fronty dlouhé několik desítek, možná stovek metrů. Z časových důvodů jsme se rozhodli prohlédnout si ho opět jen zvenku, kolem Fora Romana jsme prošli stavbou (pod Koloseem povede nová linka metra a bude zde i stanice) dále a vyšli na Benátském náměstí. Jak nám knižní průvodce dále doporučil, k obědu jsme zvolili restauraci Antica Birreria Peroni (doporučenou pro své rozumné ceny a příjemné prostředí s typicky italskou atmosférou). Tedy nutno dodat, že jídlo bylo dobré, ale turisté žádní – to by bylo fajn, jen kdyby ti Italové nebyli tolik rozeřvaní

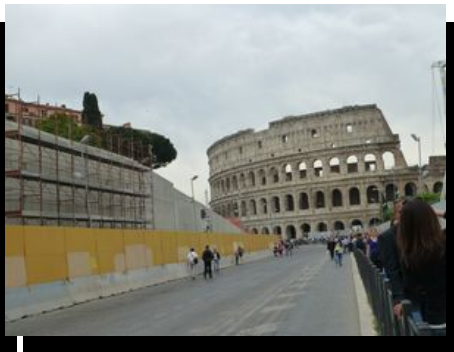

Poté jsme se již vydali volnou chůzí k nádraží Roma Termini. Náš vlak jel před šestnáctou hodinou, kupodivu opět včas, koupili jsme si tedy na cestu ještě nějaké občerstvení a vyrazili...

Tedy jedna drahá rada na závěr Říma – chcete-li navštívit Koloseum, Forum Romanum, Vatikán atd., důrazně doporučuji zakoupit si vstupenky na konkrétní čas na internetu předem.

Koloseum v celé své kráse

Zábor pro stavbu metra

Typickou italskou národu nám ve vlaku z Říma předvedla jistá cestující na kraji vozu, kterou průvodčí (nutno dodat, že ve vsí slušnosti) napomenul, že má jízdenku, která ve vlaku Intercity neplatí. Nebyli by to však Italové, aby se nezapojili, a tak se asi půlka vagonu dohadovala s onou cestující, že ona prostě udělala chybu a měla by si vystoupit.

Nejlepší na tom bylo, že i ten průvodčí pak mávnul rukou a nechal jí jet, ale ona si stěžovala na celý vůz, jak je dotčená a to byla akorát další „voda na mlejn“ ostatním cestujícím... Takové italské improvizované divadlo, člověk ani nemusel tomu jazyku rozumět.

V Pise jsme zastavili v devatenáct hodin a vydali se k ubytování městským autobusem - byť jsme měli ubytování kousek od místní velké nemocnice, řidič autobusu nejdřív dlouho tápal (a to jsem mu ukazoval i výřez z mapky), až po poradě s jakýmsi kolegou pokynul, že s ním můžeme jet. Naplnění trochou nejistoty, ale když jsme v dále před námi uviděli nemocnici, byli jsme v pohodě. Ještě kousek pěšky a už jsme byli u trochu většího rodinného domu - to bylo naše ubytování. Zabydleli jsme se a vydali do nejbližší restaurace na večeři - místní pizza byla asi ta nejlepší, jakou jsme za ten týden jedli, byť já jsem neodolal a dal si hlavně těstoviny. Přestože restaurace to byla velmi příjemná, museli jsme se rozloučit a půlku pizzy si odnesli sebou - ke snídani bude dobrá.

Ubytování v Pise

...a zvenčí

Vidíte, už vykukuje...

... a to je ona,
proslulá šikmá věž v Pise

Ráno jsme opět nezapomněli, ve vedlejší rodinném domě zakoupili čaj a kávu a vydali se k nádraží. Přece jen se nám nechtělo celý den tahat batohy, tak jsme opět využili místní úschovnu a honem rychle k šikmé věži - největšímu lákadlu tohoto města. Věž nestojí jen tak osamocená, doplňuje ji ještě nádherná velká křesťanská katedrála ze třináctého století a Dóm

Panny Marie Nanebevzaté dokonce z jedenáctého století. Před administrativní budovou, kde se mimo jiné platí vstupné jsme zdokumentovali bájnou vlčicí s Romulem a Remem, jen nám trošku uniká smysl jejího umístění právě tady a nikoliv v Římě. I tady nás ovšem čekalo nemilé překvapení, a tím byla cena vstupného na šikmou věž – osmnáct eur za jednu osobu se nám zdálo už docela dost, a ještě představa stoupaní po točitých schodech do šestého patra dokonala své, a my se vydali opět zpátky do města.

Rychlovlak Frecciargento
ve stanici Firenze S.M.N.

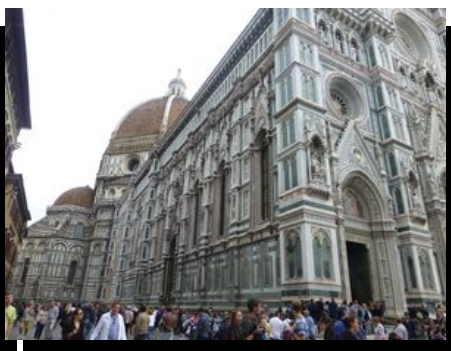

Vítejte na Smíchově,
tedy ve Florencii

Z Pisy jsme si ještě „odskočili“ regionálním vlakem do Florencie, prošli a zdokumentovali opět spoustu pamětihodností, ale blížící se déšť nás zahnal zpět do nádraží, kde jsme shlédli vystoupení místního divadelního sboru ve formě tanečního vystoupení přímo ve dvoraně Florencijského nádraží a pak se vydali opět zpátky do Pisy. Ale to již byla sobota večer a nás čekala pomalu ale jistě cesta domů. V Pise jsme tedy zakoupili večerň, lahvinku červeného vína do vlaku a po vyzvednutí batohů vyčkávali na vlak. Tady mě čekal lehčí šok (nemluvě o přítelkyni), když na pragotronech nebyl žádný vlak do Vídně. Jiná cílová stanice nepřipadala v úvahu, jelikož jsem věděl, že tento vlak má vozy jen v relaci Livorno – Wien. Po několika minutách však naskočil jiný vlak – EN 35634 s cílovou stanicí Tarvisio Boscoverde (hranice mezi Itálií a Rakouskem), což mě uklidnilo, protože mi bylo jasné, že nepojede noční vlak jen do Tarvisia. Proč to takto však Italové na odjezdových tabulích zobrazují je mi záhadou... Vlak po příjezdu do Pisy ještě delší dobu setrval ve stanici, využil jsem tedy času na pořízení fotky, po ubytování jsme se vydali směrem na Florencii. Odsud s námi jeli další dva „spolubydličci“, jeden rakušák, který kupě ani neuměl zamknout, nepromluvil jinak než německy, a pak asiť, jenž pro změnu mluvil jen italsky... Ve Florencii jsem si rovněž zdokumentoval přepřahání a rovněž důkladně zdokumentoval automobily na autovozech do Vídně (zajímavostí je, že tento vlak jezdí pouze jednou týdně – v pátek večer z Vídně do Livorno a v sobotu večer zpět. Složení je neměně zajímavé – celých pět autovozů, a dalších pět vozů jsou sedačkové, lehátka a lůžka... dlužno dodat, že autovozy byly zaplněny zcela, a všechna vozidla byla s rakouskou poznávací značkou). Po odjezdu ze stanice Firenze S.M.N. jsme se brzy zachumľali a usnuli....

...Florencie

...

I v Itálii mají konkurenci na kolejích... Stavební vlak v Pise

Nedělního rána jsem se probral ještě kdesi v Alpách, pozoroval jsem mizející pohoří a zasnežené velikány místních hor a blížili jsme se k Vídni. Průvodce neopomněl donést snídani a před devátou hodinou jsme zastavili na hlavním vídeňském nádraží. Rozloučili jsme se s vlakem, vyčkali až v 9:00 otevře prodejna oplatek Manner a v 9:07 jsme již odjžděli českým railjetem směrem na Břeclav a Prahu.

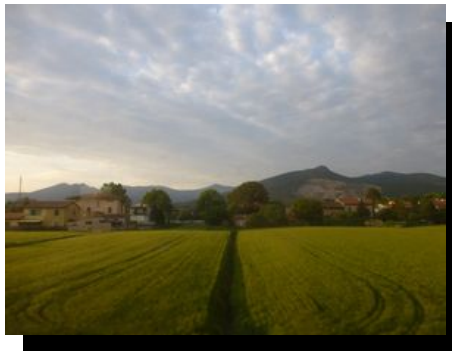

Jednotka Swing
od polské společnosti Pesa

Noční vlak do Vídně

Na noc něco trochu zdravého...

Fičíme k Florencii

Jedinou větší skvrnou na závěr byl přeplněný jídelní vůz a neochota servírky vyhodit cestující (zahraniční) z jídelního vozu (nic nekonzumbovaly, přikryty kabáty spaly). A největší skvrnou toho dne, leč to přímo s výletem nesouvisí, byla prohra českých hokejistů s USA...

Naštěstí směrovky na vozech ÖBB už znějí lépe...

po přepřahě ve Florencii

... Na takový náklad na autováku můžete narazit

...

připraven k odjezdu

Autováka z Livorna odjíždí do autoterminálu

Vítejte ve vlni...

Samotným závěrem bych se vrátil ke slečně L., která s námi nemohla cestovat - hned v pondělí, den poté co jsme se vrátili, porodila chapečka Zdendu. O trochu dříve (termín byl počátkem července), avšak oba jsou zdraví a v pořádku. Tímto tedy teď již paní L. blahopřeji a přeji hodně zdraví jim oběma, stejně tak i tatínkovi!

napsal a fotografie dodal Jaroslav Kučera

Narozeniny

Přejeme Vám vše nejlepší k narozeninám!

V květnu slavili:

Benešová Jana, Adámková Hana, Bojtar Václav, Brambora Josef, Gabriel Petr, Jirošek Václav, Novotná Helena, Schmalz Jan, Šilhavý Karel, Bečvářová Eva, Benešová Romana, Čáp Pavel, Čaplán Dušan, Lammel Petr, Spilková Dana, Férová Renáta, Kronk Jan, Mokrohajský Miroslav, Mrština Jiří, Skrečka Petr, Tůmová Stanislava, Toman Vladimír a Tekáčová Iva.

V červnu slaví:

Bartová Jaroslava, Štefan Karel, Zvonařová Marta, Aubrecht Karel, Křížová Zdena, Palán Antonín, Řípková Eva, Sanitřáková Eva, Borák Karel, Dula Stanislav, Grimová Jana, Holický Zdeněk, Orlová Gabriela, Novotný Petr, Průša Jiří, Vaštová Jana, Zvěřina Václav, Konývková Irena, Kosinová Šárka, Ruhlandová Nicoll, Tlustý Pavel, Huňa Jan, Lemberk Josef a Spitz Tomáš.

---

verze Zpravodaje pro tisk (formát pdf): bude brzo dodána

 [květen 2015](#)